

สรุปผลการวิจัย อภิปราชผล ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

เพื่อศึกษาผลของการจูงจิตใต้สำนึกตามทฤษฎีนีโอฮิวแมนนิส ที่มีต่อการเพิ่มการเห็นคุณค่าในตนเองของเด็ก โดยการเปรียบเทียบการเห็นคุณค่าในตนเองของเด็กที่ได้รับการจูงจิตใต้สำนึกก่อนและหลังการฝึกการจูงจิตใต้สำนึก ผลการวิจัย

1. การเห็นคุณค่าในตนเองด้านทั่วไป

คะแนนของเด็กก่อนที่จะฝึกกิจกรรมการจูงจิตใต้สำนึกมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 12.8 และเมื่อผ่านกิจกรรมคะแนนเพิ่มขึ้นเป็น 13.92 การทดลองนี้แสดงให้เห็นว่าการเห็นคุณค่าในตนเองของเด็กเพิ่มสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่า การเห็นคุณค่าในตนเองด้านทั่วไปหลังผ่านการฝึกกิจกรรมการจูงจิตใต้สำนึกตามทฤษฎีนีโอฮิวแมนนิส มีการเปลี่ยนแปลงสูงขึ้นในเรื่องความรู้สึกต่อตนเองว่าตนเองด้อยต่ำลดลงและเรื่องความกระตือรือร้นในการทำงานเพิ่มสูงขึ้น จากการศึกษาพบว่ากิจกรรมการตัดตะเกียบมีส่วนช่วยให้เด็กมีความมุ่งมั่นและสร้างเสริมความมั่นใจในตนเองให้กับเด็กได้เป็นอย่างดี มีผลให้เด็กยอมรับความสามารถในตนเอง รู้สึกภาคภูมิใจในผลงานและอยากที่จะทำงานต่างๆมากขึ้น กิจกรรมการใช้คำพูดในด้านบวกเพื่อให้เด็กเกิดจินตนาการ ผู้วิจัยใช้เพลง "ฉันอยากเป็นตัวฉันเอง" และใช้คำบรรยายเรื่อง "ฉันคือเพื่อนที่ดีที่สุดของตัวเอง" (ดูภาคผนวก) กิจกรรมดังกล่าว เมื่อเด็กได้ยินบ่อยๆมีผลให้เด็กเกิดความรู้สึกที่ดีต่อภาพพจน์ของตนเอง ยอมรับนับถือตนเองมากขึ้น คำพูดถูกตนเองลดลง

สรุปว่า การจูงจิตใต้สำนึกตามทฤษฎีนีโอฮิวแมนนิสมีผลต่อการเพิ่มการเห็นคุณค่าในตนเองของเด็กด้านทั่วไป อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2. การเห็นคุณค่าในตนเองด้านสังคม

คะแนนของเด็กก่อนที่จะฝึกกิจกรรมการจูงจิตใต้สำนึกมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.4 และเมื่อผ่านกิจกรรมคะแนนเพิ่มขึ้นเป็น 3.8 การทดลองนี้แสดงให้เห็นว่าการเห็นคุณค่าในตนเองของเด็กเพิ่มสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่าการเห็นคุณค่าในตนเองด้านสังคมหลังผ่านการฝึกกิจกรรมการจูงจิตใต้สำนึกตามทฤษฎีนีโอฮิวแมนนิสมีการเปลี่ยนแปลงสูงขึ้นในเรื่องการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน จากการศึกษาพบว่า กิจกรรมการใช้คำพูดในด้านบวกเพื่อให้เด็กเกิดจินตนาการ ผู้วิจัยใช้เพลง

" อยากให้ความรักแก่คนทั้งโลก, เพลงความรักและคำพูดด้านบวก เช่น รอยยิ้มที่สอง อยู่หลังรอยยิ้มที่หนึ่ง เสมอ,

จงทำความดีด้วยความสามารถทั้งหมดที่เรามีอยู่ในทุกวิถีทางที่จะเป็นไปได้ และ ใช้เทคนิคการใช้คำพูดในด้านบวกเวลาจูงจิตใต้สำนึก (ดูภาคผนวก) กิจกรรมดังกล่าวมีผลให้เด็กชอบรับตนเองมากขึ้น เด็กมีความขี้มัวเพิ่มขึ้น บุคคลรอบข้างอยากที่จะเข้ามาพูดคุยด้วยมากขึ้น

สรุปว่า การฝึกกิจกรรมการจูงจิตใต้สำนึกตามทฤษฎีนีโอฮิวแมนนิสมีผลต่อการเพิ่มการเห็นคุณค่าในตนเองด้านสังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. การเห็นคุณค่าในตนเองด้านโรงเรียน

คะแนนของเด็กก่อนที่จะฝึกกิจกรรมการจูงจิตใต้สำนึกมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 12.8 และเมื่อผ่านกิจกรรมคะแนนเพิ่มขึ้นเป็น 13.92 การทดลองนี้แสดงให้เห็นว่าการเห็นคุณค่าในตนเองของเด็กเพิ่มสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่าการเห็นคุณค่าในตนเองด้านโรงเรียนหลังผ่านการฝึกกิจกรรมการจูงจิตใต้สำนึกตามทฤษฎีนีโอฮิวแมนนิสมีการเปลี่ยนแปลงสูงขึ้นในเรื่องความรู้สึกท้อแท้ของเด็กลดลง เด็กมีความพยายามในการทำงานอย่างเต็มความสามารถ จากการศึกษาพบว่า การใช้กิจกรรมการตัดตะเกียบและกาให้ข้อคิดประจำวัน (ดูภาคผนวก) มีผลต่อความกระตือรือร้นในการทำงานของเด็กเพราะเด็กมีความรู้สึกว่ามีแต่ตะเกียบเด็กยังสามารถทำให้ขาดโดยเพียงการใช้ตะเกียบตัดให้ขาดได้ ดังนั้นไม่ว่างานอื่นใด ถ้าเขาทำด้วยความตั้งใจอย่างเต็มความสามารถแล้ว เขาต้องทำได้

สรุปว่า การฝึกกิจกรรมการจูงจิตใต้สำนึกตามทฤษฎีนีโอฮิวแมนนิสมีผลต่อการเพิ่มการเห็นคุณค่าในตนเองด้านโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. การเห็นคุณค่าในตนเองด้านตนเองและครูผู้ปกครอง

คะแนนของเด็กก่อนที่จะฝึกกิจกรรมการจูงจิตใต้สำนึกมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 5.28 และเมื่อผ่านกิจกรรมคะแนนเพิ่มขึ้นเป็น 5.96 การทดลองนี้แสดงให้เห็นว่าการเห็นคุณค่าในตนเองของเด็กเพิ่มสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่าการเห็นคุณค่าในตนเองด้านตนเองและครูผู้ปกครองหลังผ่านการฝึกกิจกรรมการจูงจิตใต้สำนึกตามทฤษฎีนีโอฮิวแมนนิสมีการเปลี่ยนแปลงสูงขึ้นในเรื่องความสบายใจระหว่าง

ที่อยู่ในสถานสงเคราะห์ ความรู้สึกที่ดีต่อครูผู้ปกครอง จากการศึกษาพบว่า การใช้คำพูดให้เกิดจินตนาการและข้อคิดประจำวัน (ดูภาคผนวก) มีผลให้เด็กยอมรับสภาพต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับตนเองได้มากขึ้น เด็กจึงมีความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและสภาพความเป็นอยู่ คนรอบข้าง สามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ง่าย

สรุปว่า การฝึกกิจกรรมการจูงจิตได้สำนึกตามทฤษฎีนีโอฮิวแมนนิสมีผลต่อการเพิ่มการเห็นคุณค่าในตนเองของเด็กด้านตนเองและครูผู้ปกครอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

การจูงจิตได้สำนึกตามทฤษฎีนีโอฮิวแมนนิส มีผลต่อการเพิ่มการเห็นคุณค่าในตนเองของเด็ก เพราะการจูงจิตได้สำนึกในเด็กสามารถทำได้อย่างมีประสิทธิภาพเนื่องจากในวัยนี้ ยังเป็นวัยที่มีภาวะหน้าที่รับผิดชอบน้อย คลื่นสมองของเด็กจึงยังไม่รุนแรงมากนัก การกระตุ้นให้คลื่นสมองราบเรียบไปสู่คลื่นอัลฟาปฏิบัติได้ง่ายและรวดเร็ว เมื่อคลื่นสมองราบเรียบเป็นคลื่นอัลฟา ผู้วิจัยได้ใช้คำพูดในด้านบวกผ่านจิตได้สำนึกเพื่อเพิ่มการเห็นคุณค่าในตนเอง คำพูดในด้านบวกที่มีผลต่อการจูงจิตได้สำนึกควรมีลักษณะคือ เป็นคำพูดในด้านบวกที่สามารถนึกเป็นภาพเหตุการณ์ได้อย่างชัดเจน เป็นภาพเหตุการณ์ที่ทำให้ผู้ถูกจูงจิตได้สำนึกรู้สึกผ่อนคลายและสามารถนึกเป็นภาพเหตุการณ์ได้ภายในเวลาอันสั้น เช่นเวลานี้พวกเราทุกคนหายใจลึก ๆ เวลาหายใจเข้าท้องขยาย ลำตัวขยาย หน้าอกขยาย เวลาหายใจออกท้องยุบลำตัวยุบและหน้าอกยุบ ตัดความคิดอื่นๆออกให้หมด จดจ่อกับลมหายใจของเราเท่านั้นเวลานี้เท้าของเราผ่อนคลาย ขยับขาของเราเล็กน้อย ท้องของเราผ่อนคลาย อวัยวะภายในท้องของเราผ่อนคลาย หายใจสบายๆลึกๆช้าๆ ไหล่ของเราผ่อนคลาย แขน มือ ขาของเราผ่อนคลาย จิตใจของเราสบาย ตัวของเราเบาแสนเบา เบาเหมือนกับเป็นปุยนุ่นลอยขึ้นไปในอากาศ ลอยสูงขึ้น ลอยสูงขึ้น เราารู้สึกผ่อนคลายที่สุด อิศระที่สุด ยิ่งเราลอยสูงขึ้นเรายังรู้สึกผ่อนคลายขึ้น อิศระขึ้น เวลานี้เราลอยสูงขึ้นไปจนอยู่ที่จุดศูนย์กลางของจักรวาล เราารู้สึกผ่อนคลายที่สุด เป็นตัวของตัวเองมากที่สุด เราถูกล้อมรอบอยู่ด้วยมหาสมุทรแห่งความรักความเมตตาที่ยิ่งใหญ่ของจักรวาลหายใจเข้าเอาพลังแห่งความรักความเมตตาที่ยิ่งใหญ่ของจักรวาลเข้าไปในตัวเรา หายใจออกเอาความเหนื่อยล้า ความคิดด้านลบ อารมณ์ด้านลบต่างๆออกไปจากตัวเราให้หมดสิ้นเวลานี้ตัวเราเหมือนกับ

เป็นพองน้ำ ที่อยู่ท่ามกลางมหาสมุทรแห่งความรักความเมตตาที่ยิ่งใหญ่ เราซึมซับเอาพลังแห่งความรักความเมตตาที่ยิ่งใหญ่ของจักรวาลเข้ามาในทุกเซลล์ของร่างกายเรา พลังแห่งความรักความเมตตาที่ยิ่งใหญ่ เป็นพลังที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในโลกในจักรวาลนี้ เป็นพลังที่ทำให้เรามีความเชื่อมั่นในตัวเองสูงสุด เป็นพลังที่ทำให้เรามีความรักความเคารพให้กับตัวเองมีความรักความเคารพให้กับผู้อื่น หายใจเข้าเอาพลังความรักความเมตตาที่ยิ่งใหญ่เข้ามาในตัวเรา หายใจออกแผ่ความรักความเมตตาที่ยิ่งใหญ่ให้แก่คนรอบข้างทุกคนให้ห้องนี้และทุกๆคนในโลก เวลานี้เรามีร่างกายที่แข็งแรงที่สุด มีจิตใจที่เข้มแข็ง อ่อนโยน มีความเมตตากรุณา เราเป็นที่รักของคนทุกคน และเราก็รักทุกคนด้วย เราพึงระลึกอยู่เสมอว่าไม่มีใครอีกแล้วในโลกนี้แล้วที่เหมือนเรา เราคือเรา เราจึงมีความภูมิใจในความเป็นตัวเรา เรามีความเคารพให้กับตัวเรา และมีความเคารพในตัวผู้อื่น เรารักตัวเอง เรารักผู้อื่นและทุกคนก็รักเรา หายใจเข้าเอาพลังแห่งความรัก ความเมตตาที่ยิ่งใหญ่ เข้ามาในร่างกายหายใจออกแผ่ความรักความเมตตาให้กับคนทุกคน เราค่อยๆกลายเป็นคนคนใหม่ที่มีจิตใจที่เต็มไปด้วยความรักความเมตตาที่ยิ่งใหญ่ เราเป็นคนที่มีความสุขที่สุดและมีความสุขในตัวเราก็แผ่ออกไปสู่คนรอบข้างอีกสักครู่ เราจะค่อยๆรู้สึกตัวขึ้นอีกครั้ง เป็นคนคนใหม่ที่มีร่างกายแข็งแรงจิตใจอ่อนโยน มีความอ่อนน้อมถ่อมตน เป็นที่รักของคนทุกคน เราค่อยๆรู้สึกตัวขยับมือ ขยับเท้าพลิกตัวซ้ายขวาแล้วค่อย ๆ ลุกขึ้นอีกครั้งในวัยเด็กยังเป็นวัยที่มีจินตนาการสูง เป็นวัยแห่งความคิดฝัน เมื่อฝึกให้เด็กจินตนาการเพื่อกระตุ้นให้จิตได้สำนึกทำงาน เด็กจึงสามารถทำได้อย่างรวดเร็ว จากการวิจัยสังเกตได้จากกิจกรรมการตัดตะเกียบโดยใช้กระดาษธรรมดา ในระยะแรกที่ผู้วิจัยให้เด็กจินตนาการในเรื่องดังกล่าวเด็กบางคนก็มีความคิดคล้ายตามแต่บางคนก็ทำไม่ได้ เชื่อว่าจะเป็นไปได้ ซึ่งผู้วิจัยก็ได้ใช้เวลาไประยะเวลาหนึ่งเพื่อทำให้เด็กเกิดความมั่นใจว่าจิตได้สำนึกมีอนุภาพ และสามารถทำงานได้จริงโดยผู้วิจัยได้ทดสอบโดยให้เด็กนั่งขัดสมาธิแล้วหลับตา จากนั้นให้เด็กยกแขนทั้งสองข้างเหยียดตรงออกมาโดยให้ฝ่ามือหนึ่งคว่ำอีกมือหนึ่งหงาย แล้วให้เด็กคิดว่า ในมือที่หงายอยู่มีแท่งเหล็กขนาดใหญ่วางทับอยู่ทำให้รู้สึกหนักมากจนไม่สามารถจะยกแขนนั้นไว้ได้ ส่วนที่ฝ่ามือที่คว่ำอยู่ ให้คิดว่ามีลูกโป่งขนาดใหญ่ผูกติดปลายนิ้วกลางอยู่ทำให้ขนาดเบาขึ้น เบาขึ้นจนลอยสูงขึ้น จากนั้นให้เด็กล้มตาค้นดูแขน

ของตนเอง ซึ่งเด็กจะพบว่าจากครั้งแรกที่ชนอยู่ในระดับเดียวกัน ตอนนั้นเขนที่คิดว่าจะ
 ยกสูงขึ้นส่วนเขนที่หงายจะลดต่ำลง เมื่อเด็กเห็นภาพดังกล่าวเด็กหลายคนก็เริ่มที่จะ
 เชื่อว่าจิตใต้สำนึกสามารถทำงานและมีคุณภาพจริง หลังจากนั้นผู้วิจัยก็จะพูดให้เด็กคิด
 ถึงเรื่อง que เด็กคิดว่าไม่มีทางเป็นไปได้คือสามารถตัดตะเกียบโดยใช้กระดาษได้อีกครั้ง
 หลังจากนั้นจะทำการสาธิตให้ดู เด็กบางคนก็เชื่อในสิ่งที่ได้เห็นว่าทำได้จริง แต่
 เด็กบางคนก็ยังคงสงสัยว่าที่ตะเกียบขาดเป็นเพราะถูกนิ้วมือของผู้ตัดไม่ใช่เป็นเพราะ
 กระดาษ ดังนั้น จากช่วงนี้ไปผู้วิจัยจะให้เด็กทำการทดสอบการตัดตะเกียบด้วย
 กระดาษด้วยตนเองซึ่งมีเด็กเพียงไม่กี่คนที่สามารถทำได้ แต่หลังจากเวลาผ่านไปประมาณ
 3 วันพบว่าเด็กทุกคนสามารถตัดตะเกียบด้วยกระดาษได้ ทั้งนี้เป็นเพราะ เด็กได้ปฏิบัติ
 บ่อยๆและเห็นว่าคนอื่นทำได้จริงก็เกิดความเชื่อตามว่าตนเองก็ต้องสามารถทำได้เช่น
 เดียวกัน ผลของการฝึกทำให้เด็กมีความมั่นใจและเชื่อมั่นในความสามารถของ
 ตนเองเป็นอย่างมากเมื่อเด็กมีความเชื่อว่าจิตใต้สำนึกมีคุณภาพจริงผู้วิจัยก็ใช้คำพูดใน
 การจูงจิตใต้สำนึกเพื่อเพิ่มการเห็นคุณค่าในตนเอง เช่น ชีวิตใหม่ของฉันเริ่มต้นตั้งแต่วันนี้
 ฉันจะเริ่มต้นชีวิตใหม่ด้วยความรู้สึกที่ดีต่อตัวเอง ฉันรักตัวเองรักทุกสิ่งทุกอย่างที่ประกอบ
 ขึ้นเป็นตัวฉัน อารมณ์ ความรู้สึก อวัยวะทุกส่วนในร่างกายของฉัน ฉันรู้สึกได้ถึงความรัก
 ความเมตตาที่ยิ่งใหญ่ที่มีอยู่ภายในจิตใจลึกลับของฉันและของทุกๆคนหายใจเข้าเอาพลังแห่ง
 ความรักความเมตตาเข้ามาในตัวเราหายใจออกแผ่ความรักความเมตตาให้กับตัวเองให้กับ
 คนรอบข้างทุกๆคน พลังแห่งความรักความเมตตาทำให้ฉันรู้สึกมั่นใจในตนเองเห็นว่าตนเอง
 มีคุณค่า มีความสำคัญเมื่อฉันมีความรักให้กับตนเองฉันรู้สึกได้ถึงความรักที่ฉันมีให้กับผู้อื่น
 พลังแห่งความรักความเมตตาทำให้ฉันมีความสุข และ อยากแบ่งปันความสุขนี้ให้กับคนทุกคน
 ฉันอยากทำให้คนทุกคนในโลกนี้มีความสุขและอยากมีส่วนทำให้โลกของเราเป็นโลกที่น่าอยู่ขึ้น
 เมื่อฉันมีความรักให้กับตัวเอง ฉันมีความสุขมากขึ้น ทุกวันและฉันอยากแบ่งปันความสุขนี้ให้กับ
 ทุกคน ฉันรู้แล้วว่าโลกนี้ไม่มีใครอีกแล้วที่เหมือนฉันและทำหน้าที่แทนฉันได้อย่างแท้จริง ฉัน
 คือฉัน เชื่อคือเชื่อเราทุกคนมีคุณค่าแตกต่างกันฉัน เริ่มรู้สึกถึงความรู้สึกที่ดีๆที่ต่อตัวเองและ
 เริ่มบริหารจัดการความรู้สึกลบต่างๆออกไปจากจิตใจของฉันแม้ว่าฉันจะยังไม่เป็นคนที่มีบุคลิกแบบใน
 ทุกๆด้าน และบางที่ฉันก็อาจจะไม่มีวันได้ เป็นคนที่มีบุคลิกแบบในทุกๆด้านในชีวิตนี้แต่ฉันก็จะ
 ปรับปรุงตัวฉันให้ดีขึ้นทุกวันฉันเคยทำสิ่งที่ผิดพลาดมามากมาย และในอนาคตฉันก็อาจจะทำ

อะไรผิดพลาดขึ้นอีกโดยที่ฉันไม่ได้ตั้งใจ ฉันจะนำสิ่งผิดพลาดเหล่านั้นมาเป็นบทเรียนของชีวิตที่จะทำให้ฉันเข้มแข็งขึ้นปรับปรุงตัวได้รวดเร็วขึ้นและช่วยเหลือคนรอบข้างได้มากขึ้นไม่ว่าจะมีอะไรเกิดขึ้นในชีวิตของฉัน ฉันก็จะรักตนเอง มีความรู้สึกที่ดีแก่ตนเอง ฉันอยากเป็นเพื่อนที่ดีที่สุดของตัวเอง ถ้าฉันไม่เป็นเพื่อนที่ดีที่สุดของตัวเองแล้วใครจะมา เป็นเพื่อนที่ดีที่สุดของฉัน ฉันรักตัวเองมากขึ้นทุกวัน มัน เป็นความรู้สึกที่ยิ่งใหญ่ที่ฉันเริ่มสนใจตนเองขึ้นชอบตนเองมีความรักให้แก่ตัวเอง ฉันเริ่มมีความรู้สึกเช่นเดียวกันนี้กับคนรอบข้าง ซึ่งฉันมีความรักให้แก่ตนเองและคนรอบข้างมากขึ้นเท่าใดฉันก็มีความสุขมากยิ่งขึ้นเท่านั้น ฉันแสดงออกถึงความสามารถต่างๆ เหล่านี้มากขึ้น ฉันมีความสุขมากขึ้นจริงๆ ฉันเริ่มเห็นความสามารถ ความดีงามต่างๆ ที่อยู่ในตัวฉัน ซึ่งฉันย้อนกลับมาศึกษาตนเองมากขึ้นเท่าใด ฉันก็พบความสามารถที่ซ่อนเร้นอยู่ในตัวฉันมากขึ้นเท่านั้น ฉันแสดงออกถึงความสามารถต่างๆ เหล่านี้มากขึ้น ฉันพัฒนาความสามารถต่างๆ เหล่านี้พร้อมๆ กับนำความสามารถเหล่านั้น มาช่วยเหลือผู้อื่น เมื่อฉันมองเข้าไปในใจลึกๆ ของฉันหายใจเข้า เอาพลังความรัก ความเมตตาเข้ามาในตัวเรา หายใจออกแผ่ความรักความเมตตาให้กับตัวเอง กับคนรอบข้างทุกคน ฉันรู้สึกถึงพลังแห่งความรักความเมตตาที่อยู่ในตัวฉัน มากขึ้น มากขึ้น พลังนี้ทำให้ฉันเข้มแข็ง มีความรู้สึกด้านบวกให้กับตนเองมากขึ้น ฉันพูด คิด ทำ แต่สิ่งที่เป็นบวกแก่ตัวเองและผู้อื่น ฉันรู้จักให้อภัยแก่ตัวเองและผู้อื่น ฉันตั้งใจที่เกิดมาเป็นตัวฉัน ฉันบอกกับตัวฉันเองในใจว่า ชอบคุณ ชอบคุณ ชอบคุณ สำหรับการที่ฉันได้เกิดมาเป็นตัวฉัน ฉันเป็นเพื่อนที่ดีที่สุดของตัวเอง

ในระหว่างที่ใช้คำพูดเพื่อจูงใจใต้สำนึกข้างต้น เด็กจะอยู่ในท่านอนหลับตา สบายๆ ซึ่งผู้วิจัยสามารถสังเกตระดับการหายใจได้อย่างชัดเจน ในช่วงแรกของการใช้คำพูดจูงใจเด็กส่วนใหญ่จะมีระดับการหายใจเร็วไม่สม่ำเสมอแต่เมื่อผ่านไประยะเวลาหนึ่ง ระดับการหายใจของเด็กจะเริ่มคงที่ หายใจช้าและลึก ซึ่งนั่นเป็นภาวะของการผ่อนคลาย คลื่นสมองของเด็กในระหว่างนี้จะเป็นคลื่นอัลฟา ทำให้จิตใต้สำนึกสามารถรับฟังคำสั่งต่างๆ และบันทึกข้อมูลที่ได้ยินไว้ได้เป็นอย่างดี อะไรก็ตามที่ถูกบันทึกลงในจิตใต้สำนึกจะถูกแสดงออกมาเป็นพฤติกรรม มีผลให้หลังจากเด็กได้รับการจูงใจใต้สำนึกไประยะเวลาหนึ่งแล้วเด็กมีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไป มีความมั่นใจในตนเอง

เองเพิ่มสูงขึ้น ยอมรับความเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น มีความขี้มึนขี้มอดมากขึ้น เมื่อ
เสร็จสิ้นการจัดกิจกรรมให้ได้กตอบบแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองพบว่าคะแนนเห็นคุณค่า
เพิ่มสูงขึ้น

สรุปปัญหาที่เกิดขึ้นในการวิจัย

1. ปัญหาเรื่องข้อจำกัดในการยอมรับระหว่างเด็กกับผู้วิจัยเนื่องจากการจูงจิต
ใต้สำนึกจะได้ผลดีก็ต่อเมื่อได้รับความร่วมมือทั้งจากผู้เข้ารับการจูงจิตใต้สำนึกและผู้จูงจิต
ใต้สำนึก ดังนั้นผู้วิจัยต้องใช้เวลาไปมากพอสมควรในการที่จะปรับสภาพต่างเพื่อให้เกิดการ
ยอมรับจากผู้ฝึกจูงจิตใต้สำนึก เพื่อให้เกิดผลสูงสุดต่อการเพิ่มการเห็นคุณค่าในตนเองของ
เด็ก ถ้าจะได้มีการวิจัยในลักษณะเดียวกันนี้ ผู้วิจัยควรเลือกเอากลุ่มเป้าหมายที่มีความคุ้น
เคยกันอยู่บ้างแล้ว เป็นกลุ่มเป้าหมายก็จะเป็นการสะดวกในการที่จะฝึกกิจกรรมการจูงจิตใต้
สำนึก

2. ปัญหาด้านครูผู้ปกครอง ครูผู้ปกครองทุกท่านได้ให้ความร่วมมือและอนุเคราะห์
ในการฝึกอบรมเป็นอย่างดีตลอดการฝึกอบรม แต่ด้วยความไม่เข้าใจถึงเรื่องของจิตใต้สำนึก
กับการใช้คำพูดในด้านบวกหรือด้านลบซึ่งจะมีผลโดยตรงกับจิตใต้สำนึกของเด็กทำให้ครู
ผู้ปกครองยังคงปฏิบัติตัวตามที่เคยปฏิบัติมา ยังคงใช้การดูว่ากล่าวเด็กในทางที่ไม่ดีอยู่ใน
ขณะที่เด็กอยู่ในช่วงเวลาปกติซึ่งทำให้ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง
ในเด็กเพราะคำพูดด้านลบเหล่านั้นมีผลต่อภาพพจน์ของตนเองของเด็กเป็นอย่างมาก
ซึ่งผู้วิจัยต้องใช้เวลาเป็นอย่างมากในการสร้างความเข้าใจในเรื่องดังกล่าวกับครูผู้ปกครอง
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการอบรมวิธีการจูงจิตใต้สำนึกเพื่อเพิ่มการเห็นคุณค่าในตนเองให้กับ
ครูผู้ปกครอง เพื่อที่ครูผู้ปกครองจะได้เกิดความเข้าใจและตระหนักถึงความสำคัญ
ของจิตใต้สำนึกต่อการเพิ่มการเห็นคุณค่าในตนเอง เพื่อที่จะสามารถนำไปใช้ในการเลี้ยงดู
และดูแลเด็กได้อย่างดีอีกวิธีหนึ่งด้วย